

2 νισυόμενον ἐπὶ τοῦ Ὑποσημείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἄξιοχρὴν παιδικὸν μαθητικὸν σύστημα, ἀλλοῖς παρὰ τὸν εἰς τὴν γῆν χρόνον ἑρῶν ἀπαιρῶσι· καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἑρῶτον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΒΣΩΓΕΡΙΚΟΥ : Ἐνθεοα. δρ. 35. Ἐξάμηνος
δρ. 19. Τρίμηνος δρ. 10.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ: Αιγύπτου Γρ. Δ. 50. 'Αγγλία, Κύπρου καὶ Λοιπῶν 'Αποικιῶν σελίνια 10, Αμερικῆς δολλάρ. 4. Λοιπῶν χωρῶν φράγκα ἀλλ. καὶ 25. 'Εξάμηνιοι καὶ Τρίμηνιοι ἀναλόγως.

Περίοδος Β'—Τόμος 30ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ -- ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις. 20 Ὀκτωβρίου 1923

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1η οἰουμένη ποτα μηνός

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἰδιὸς ἐστὶν αὐτοῦ ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβιέριον.

Ετος 45ον - Δριθ. 45

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ MARIE GIRARDET].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ. (Συνέχεια)

Με τὴν πρώτη ματιὰ ἡ Ζίνα τὸν γινώριζε: ἦταν ὁ κ. Ἀλδέρτος, ποὺ τὸ κορίτσι τὸν εἶχε συναντήσῃ ἐν τόσας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς της.

Πέρσους δ' αὖτις ἐκείνους διχῶς να ἰδῆ
τῇ μικρῇ Βασιλίσσᾳ, πού τὸ βλέμμα
τῆς τὸν παρακολουθοῦσε ὧς πού χά-
θηκε μέσα σ' ἕνα σόφισμα ὁμίχλης καὶ
σκόνης.

Ἡ Ζίνα εὐχαριστήθηκε καλύτερα
 πρὸ δὲν τὴν εἶδε, χωμένη μέσα στὸ
 πλῆθος τῶν διαδαιτῶν.

"Αλλας τα, γι' αὐτὸν δὲν ἦ-
ταν, παρὰ μόνον ἡ δεσποινὶς Ναι-
ναρ, ποὺ ἔφτανε κέρυνες κο-
κλιτσες. Σαλλορίζοιαν: ἂν ἡ τύχη
τῆς ἐπέτρηνε νὰ τὸν ξαναῶ-
γαν τὸν δόξαριστή του μιὰ φορὰ
γιὰ ὅλα!

Τὸ μοιζηριῶδες αὐτὸ πρόσωπο φαινόταν πῶς τὴν ἀπέφευγε. Γιὰ πῶς λόγῳ, ἄραγε; Δὲν μπορούσε νὰ καταλογίῃ. Ἦταν ἓνα πριβίλεγμα ποὺ δὲ μπορούσε νὰ τὸ λύσῃ. Ὅσες σκέψεις κι' ἂν ἔκανε, πῆρα γαν τοῦ κάκου.

Τὸ βράδυ ὁμοῦς ἔπερτε σιγά-
σιγά κ' ἡ μικρὴ Βασιλισσά ση-
κώθηκε καὶ ἐσκίνησε γιὰ τὸ
ῥεῖσιγ.

Μόλις γόρσις σπῖτι της, θυ
μήθηκε τὰ λόγια τοῦ ἐμποροῦ·
«Ν' ἀλλάξετε λίγο τὴν τεχνή
 σας.» Ἰσως εἶπε δικιο αὐτοῦς
ὁ ἄνθρωπος· κ' ἴσως, μ' ὅλο τὸ
τὸ ἀπότομο ὄφρος τοῦ, τῆς εἶχε
δῶκει μιὰ καλλὴ συνδουλγ.

Διπλόν, τὴν πρώτην φοράν ποῦ
συνάντησε τὴν Ὑδρόνη, τῆς εἶπε:

— Έχεις ένα κουτσόμι βρε-
τανικό; Σκόπερα, ξέρεις, να
φτιάσω μερικές κερνες χωρικές
τῆς Βρετάνης.

Ἡ Ὑδρόγνη τῆς ἔδωκε μέ με-

γάλη τις χαρὰ δλόκληρο τὸ κοστούμι.

Μὲ καινούργιο θάβρος, ἡ Ζίνα ξανάρχισε τὴ δουλειά.

Ἐπειτα τὸν ὑπομονητικὰ μερικὸς Βρε
τανὸς μετὰ τὰ σκοδρὰ φρονήματά τοὺς
καὶ τὰ μικρὰ τοὺς τόκους. Ἐπλάθης,
Ἐργασιῶν, ἔραβε δὴ τὴν μέρα.

Πέρασεν κάμποσος καιρός. Ἡ Ζίνα ἔβγαλε στή σειρά τίς κοῦκλες της καί δοκίμασε μὲν ἀπορροδόκητη ἀπογοή-
τευση: Δὲν ἦσαν τόσο πετυχημένες,
ὅσο περ. μιν. Τὰ μαῦρα φορέματα,
τὰ χτενίσματα, οἱ ἄντροι: γιακάδες, μ'
ὅλο ποὺ εἶχαν γίνει μὲ πολλή τέχνη,
ἀποτελεῶσαν σύνολο μὲ λίγη ποικιλία.

Το Βαλκανικό φόρεμα είχε φλογίσει
τὴ θύληση τῆς Ζίνας κι' εἶχε ἡλεκτρι-
σει τὰ δάχτυλά της. Τώρα πὺ τὸ
θαυματοποργὸ αὐτὸ φόρεμα εἶχε λείψει,
ἡ θεία φωτιά εἶχε σβύσει κι' ἡ ἔμπνευ-
ση εἶχε ἀπαυθῆ σὰν καπνός...

Δουλεύς ἀνόρεκτα καὶ δίχως εὐχα-
ρίστησιν τίς ἄχαρες κοῦκλες καὶ τὰ
πρόσωπα ποὺ πιά δὲν ἀγαποῦς Μή-
πως τὴν εἶχε ἀφήσει πιά ἡ χαρὰ τῆς
ἐργασίας, τῆς ἐπιτυχίας, τοῦ κέρδους...
Κι θὰ σωρεῖονταν λοιπὸν πάλι οἱ στε-
νὸν γῶνιαι ἀπὸ σπῖτι τῶν δὲν ἐξορίστων;

Μόνο μ' αὐτὴ τὴ σκέψη, ἡ Ζίνα
ἔσπρωξε μοῦρα τῆς τὰ ὀλικά καὶ τὰ

ἐργαλεία, ἀκκοῦμπησε τὸν ἀγκώ-
να στὸ τραπέζι· κι' ὥρα πολλή
τὴν ἐπνίξαν σιωπηλοὶ λυγμοί..

Μὰ ξαφνικὰ ^α ^α μιὰ φωνὴ ποῦ-
φτανε ὡς αὐτὴ, τὴν ἔκανε νὰ
σιχώσῃ τὸ κεφάλι.

Πρόσεξ κι' ἄκουσε τὴν Ἀν-
να-Μαρία νὰ κουδεντιάξῃ μὲ
χάποιον.

Ήταν ὁ γραμματοκομιστής:
εἶχε φέρει ἕνα συστημένο γράμ-
μα γιὰ τὴν πριγκήπισσα γτὲ
Φίρσάτ καὶ ζητοῦσε νὰ ὑπο-
γράψῃ στὸ βελιγιό του.

Ἡ Ζίνα κατέβηκε, τὴ στιγμὴ
ποὺ ἡ θεία τῆς διάβαζε τ' ἀπο-
λουθα:

«Κορία,
«Κατόπιν συστάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ντὲ Λευτ, ἡ Α. Ε. Σ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἐξήτασεν ἐκ νέου τὴν δικτὴν, ἣ ὁποία ἐγένινεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς σας. Ἡ Α. Μ. ὁ θεοικεὺς Ἑρρίκος ἐδηρεστήθη γὰρ ὑπογραφή Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου παραμένουν μὲν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Στέμματος τῆς Βασιλείας τὰ κτήματα, τὰ ὅποια ζητεῖτε, ὑποχρεοῦνται ὁμως τὸ Δημόσιον Ταμεῖον γὰρ καταβάλλῃ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ δεκαπέντε χιλιάδων φράγκων εἰς τὴν δεσποινίδα Ζιννέττα ντὲ Φιρ-

Ἡ Ζ' να δούλιε ἀνδρεντατίς ἀχαρὶς κοῦκλῆς τῆς ...
(Σελ. 353 στ. γ')

στάτε, τέως Βασιλίσσαν της Βαλκανίας. «Μέχρι της εφηλικιώσεως της εν λόγω δεσποινίδος, την επιχορήγησιν ταύτην θα λαμβάνη η πριγκίπισσα Βαλεντίνα, χήρα Φιροτάτ, ως επιτροπος της ανήλικου, να διαθέτη ταύτην ως βοδεται.»

Ακολουθούσαν οι υπεγραφές πολλών ανωτέρων δημοσίων υπαλλήλων. Οί δὲ ἐξορίστες ἔπесαν στήν ἀγκαλιά ή μιὰ στής Άλλης. Ο άπρσοδόκτος αὐτὸς πόρος ζωής ἐρχόταν ἀκριβῶς στήν κρίσιμη στιγμή, ποὺ ή Ζίνα ἄρχιζε νὰ κουράζεται καὶ νὰ χάνη τὴν πίστη πρὸς τὸ ταλέντο της.

Ένας βαθὺς στεναγμὸς ξελάφρωσε τὰ στήθη της μικρῆς ὀρφανῆς.

Καὶ τώρα βέβαια δὲ θά φηνε τὴ δουλειά, θὰ πολεμοῦσε νὰ τελειοποιηθῇ, νὰ γίνῃ ἀληθινὴ καλλιτέχνης. Ἄν ὅμως οἱ προσπάθειές της δὲν πετύχαιναν, τὸ καθημερινὸ ἦταν ἐξασφαλισμένο. Ἡ ἀπόφασίς αὐτῆς ποὺ τὴν ὑπόγραφαν ἐκεῖ κάτω, στή μα-

κρονὴ Βαλκανία, ἔδιωχνε γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ σπῖτι τους τίς σκληρὲς στερήσεις, τ' ἀνεξέφλητα χρέη, τὸν καθημερινὸ φόβο γιὰ τ' αὐριανὸ ψωμῖ...

Ἡ Ζίνα περισσότερο χαίροταν γιὰ τὴ θεία της, παρὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ της. Τώρα πιά δὲ θάδλεπε τὸ προσωπὸ της γλυμὸ καὶ παραμορφωμένο ἀπὸ τὴν λύπη.

Σὲ ποῖον χρωστοῦσε ὅμως αὐτὴ τὴν εὐτυχία;

«Κατόπιν συστάσεων τοῦ κ. ντὲ Λουῒ, ἔλεγε τὸ γράμμα. Ὡστε τὸ χρωστοῦσε στήν εὐγνωμοσύνη της Κάρολας.

Τώρα ἐξηγοῦσε τὴ σκοτεινὴ ἐκείνη φράση της: «ἐλπίζω ἀργότερα νὰ σοῦ δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνη μου».

Μὲ τὴν καρδιά γεμάτη εὐγνωμοσύνη τώρα κι' αὐτὴ, συλλογιζόταν πῶς ἡ Λάρολα ντὲ Λουῒ εἶχε κρατήσει τὸ λόγο της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν'.

Στὸ δρόμο τῆς εὐτυχίας

Ἡ πριγκίπισσα κι' ἡ ἀνεψιὰ της εἶδαν ἐξάφνικα ὅτι ὁ γραμματοκομιστής, μαζί με τὸ συστημένο, εἶχε φέρει κι' ἕναν ἄλλο μικρὸ φάκελλο, ποὺ εἶχε μείνει ἀπαράκλητος. Μέσα στὴ χερὰ καὶ τὴ συγκίνηση της πρώτης στιγμῆς, δὲν εἶχαν ἀνοίξει τὸ ὑπόλοιπο ταχυδρομεῖο.

Καὶ τὸ γράμμα αὐτὸ εἶχε τὸ γραμματόσημο της Βαλκανίας, διευθυνόταν

στὴ δεσποινίδα ντὲ Φιροτάκι ἔλεγε: «Ἀγαπημένη μου Ζίνα». Ἡ θεία σου θὰ λάβῃ αὐτὲς τίς μέρες, ἴσως μαζί με τὸ γράμμα μου αὐτό, κι' ἕνα Ὑπουργικὸ ἔγγραφο, ποὺ ἐλπίζω ὅτι θὰ σὰς χαροποιήσῃ καὶ τίς δούσας.

«Δὲ θέλω νὰ με νομίζης ἀχάριστη. Ἄλλωστε ἔξρω πῶς ἐχάσατε τὴ δίκη σας κι' οὐ ἐργάζεσαι γιὰ νὰ ζῆς. Γι' αὐτὸ παρακάλεσα ὅσο μποροῦσα τὸν πατέρα μου νὰ ἐνεργήσῃ νὰ σοῦ δρῖσουν μιὰ επιχορήγηση, ὅσο μικρὴ κι' ἂν εἴναι.

«Φαίνεται πῶς τὴν πέτυχε αὐτὴ

ἔναν ἀκόμη σκοπὸ στὴ ζωὴ της: νὰ βοηθῇ ἐκείνους ποὺ ἔδλεπε γυρὼ τῆς νῆαι λιγώτερο εὐτοχισμένοι ἀπ' αὐτὴ.

Μιὰ μέρα, ἄκουσε μιὰ δηπέρεια νὰ παραπονιέται ὅτι τὸ κορίτσι της δὲν πῆγαινε σχολεῖο τὴν Πέμπτη τ' ἀπόγευμα καὶ γύριζε στοὺς δρόμους, ὅπου μάθαινε χίλια-δύο κακὰ πράγματα. Τῆς ἤρθε λοιπὸν ἡ ἰδέα νὰ μαζεύῃ κάθε Πέμπτη ἀπόγευμα σὸ ὅπτι της κοριτσάκια πέντε ὡς δέκα χρόνων, ποὺ οἱ μαγνάδες τοὺς δούλευαν με τὴν ἡμέρα.

Εἶπε τὴν ἰδέα της στήν Ὑδόννη κι' ἐκείνη δέχτηκε πρόθυμα νὰ τὴν βοηθήσῃ σὸ εὐγενικὸ αὐτὸ ἔργο. Τὴν ἐρχόμενὴ Πέμπτη δέχτηκαν στὴ βίλλα τοῦ Ὡτέϊγ κάμποσα κοριτσάκια, νοικοκυρεμένα καὶ καθαρούλια, με τίς μαῦρες μαθητικές ποδιές τους καὶ τὸ ἀχώριστο καλαθάκι τους.

Χρειαζόταν ἀρκετὴ δόση φαντασίας γιὰ ν' ἀπασχοληθοῦν αὐτὰ τ' ἀνήσυχτα μυαλοῦδάκια. Στὴν ἀρχὴ τοὺς ἔδειξαν εἰκόνες, μὰ ἐκεῖνα γρήγορα τίς βαρέθηκαν. Ὑστερα τὰ διδάξαν νὰ περνᾶν χάντρες στήν κλωστή, πρᾶγμα ἀρκετὰ δύσκολο. Ἐν' ἀπ' αὐτὰ τρύπησε καὶ μάτωσε τὸ δαχτυλάκι του. Ἐν' ἄλλο ἔπесε κι' ἀπὸ τὸ χτύπημα τρὸ ἔμειν' ἕνα πρίξιμο στὸ κοῦτελο. (Ἐπεται συνέχεια)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ

Σοὶ τὸν δε πλεικτον σ' ἔφανον, ἐς ἀνηγίτου λειμῶνος κοσμήσας, φέρων... (Ἰππολύτος)

Θεέ, ποὺ τὴν ἀλήθεια προτογονόρισα νὰ λάμπῃ στὴ γαλήνῃ, θεῖα ματιά σου, δέξου ἀπὸ με λουλούδια σου ἑξαχόριστα τὰ πῖθ ἀκριβὰ τῶν κάμπων, ὅσα γνῆρισα γιὰ νὰ κοσμήσουν ἄξια τὰ γαλάμια σου.

Λουλούδια μόνο; ... σοῦφερα περήφανα μὴν ἱλαρὴ ἀταπεινωτὴ λατρεία:

πῆρα τῶν μύθων τὸ ἄχρον ἄσπρον κι' ἐφανα τοῦ Ὀλύμπου τὴ γαλήνῃ, στὰ περήφανα Δελφῶν ζυγά, μιὰ ὑπέροχη θεοποιεῖα.

...Λουλούδια... σὸ κατώφλι ἐμπρὸς σου, [πάτησα]

με ὀρθὸ ἀναστηλωμένο τὸ κεφάλι, Κι' εἶπα τὴν προσευχή, ἀλλὰ δὲν γονάτισα!

Στὰ μάτια σὲ κοιτοῦσα ὅταν περπάτησα, τὸ στέφανο γιὰ νὰ ποθέσω ἀγάλη.

Δὲν σὲ φοβοῦμαι! Σ' ἀγαπῶ... ἔκλεινα στεφανηφόρος... στὴ λατρεία τοῦ ὀραίου μύσσης πιστὸς κι' ἐγὼ... μὰ δὲν προσκύνησα!

στὸ Στάδιο γυμναζόμενον καὶ ἐκκίνησα τραγουδώντας τραγούδια του Τυρταίου,

ΙΩΑΝ. Θ. ΚΑΡΠΑΝΖ

«Τῆς ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ μαζεύῃ κοριτσάκια...» (σελ. 354, στ. γ'.)

τὴν ὑπόθεση. Δὲ μπορῶ νὰ σοῦ περιγράψω τὴ χαρὰ ποὺ αἰσθάνθηκα γι' αὐτό.

«Νῆχης πεποίθησῃ πῶς ποτὲ δὲ θὰ ἐσχάσω τίς φροντίδες καὶ τίς περιποιήσεις σου στὴ Βέρνη, τότε ποὺ εἶχες λόγους νᾶσαι θυμωμένη, ἢ τοῦλάχιστο ἀδιάφορη μαζί μου.

«Ὁ μὲ γράφης νέα σου, αἰ; Ἐγὼ τώρα εἰμ' ἐντελῶς καλά. Περπατῶ ὅπως καὶ πρῶτα καὶ δὲν πονῶ καθόλου ὅτ' αὐτὸ πιστέψης, Ζίνα; Εὐλόγω αὐτὸ τὸ ἀτόχημα, γιατί στάθηκε αἰτία νὰ συμφιλιωθοῦμε καὶ νὰ με συγχωρήσῃ ἡ μεγάλη σου καρδιά.

«Ὁ μὲ μπορῶσα νὰ σοῦ πῶ: γρήγορη ἀντάμωσή, καὶ σ' τὸ λέω, γιατί πάντα πιστεύει κανεὶς κατὰ ποῦ ποθεῖ.

Ἡ φίλη ποὺ σ' ἀγαπᾷ Κάρολα.

Ἡ Ζίνα κοίταξε τὴ θεία της. Σπίθες χαρὰς ἔβγαζαν τὰ μαῦρα μάτια τοῦ κοριτσιῶ. Πόσο γλυκὸ εἶναι, ὅταν προσφέρῃ κανεὶς διηρησίας, ὅσο ἀφιλοκερδείς κι' ἂν εἴναι, νὰ δέχεται ὅστερα τὰ δειγμάτια μιᾶς εὐγενικῆς εὐγνωμοσύνης...

Ἡ ζωὴ ξανάρχισε πῖθ ἡσυχία καὶ πῖθ εὐκολία. Ἡ Ζίνα ἐκέρδιζε μεγάλο μέρος τοῦ καιροῦ της στὰ μαθήματά της, ποὺ τὰς ἀφήσει ἀπὸ τότε ποὺ παρουσιάστηκαν οἱ κέρινες κοῦκλες.

Ὑστερ' ἀποφάσισε νὰ προσθέσῃ

ΤΟ ΓΛΥΚΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

[Παραμῦθι]

Μιὰ φορὰ, σὲ χρόνια παρσμένα-ε-ε-χασμένα ἦταν κι' ἕνας Βασιλιάς ποὺ βαρέθηκε νὰ βασιλεύῃ. Κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε Διάδοχο, ἔβγαλε προκήρυξη πῶς ὅποιος ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του τὸν εὐχαριστοῦσε περισσότερο, μ' ἐδῇ ἡ μὲ δῶρο, τὴ μέρα της γιορτῆς του, αὐτὸς θὰ πῆρῃ καὶ τὸ θρόνο.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ ὑπηκοοὶ του, μικροὶ μεγάλοι, ἄρχισαν νὰ σκέπτονται τί καλύτερο μποροῦσαν νὰ τοῦ ποῦν καὶ νὰ τοῦ προσφέρουν γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν. Μὰ κι' ὁ Βασιλιάς δὲν καθόταν με σταυρωμένα χέρια: Σοφίστηκε μιὰ συντήγῃ καὶ τὴν ἔδωσε σὸ μάγειρα τοῦ Παλατιοῦ, νὰ κάμῃ γιὰ τὴ γιορτὴ του ἕνα γλυκὸ, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ γλυκὸ ἦταν: Εὐνό, στυφό, πικρό, ἄλμυρό, ὅλα μαζί, καὶ με μιὰ φριχτὴ μυρωδιά ποὺ ἔφερνε ἀηδία.

Καὶ ἐξημέρωσε ὁ Θιὸς τὴ μέρα της γιορτῆς κι' ὅλοι πιά μαζεῦθηκαν σὸ Παλάτι, κι' εἶπαν σὸ Βασιλιά τὴν καλύτερη εὐχή καὶ τοῦ πρόσφεραν τὸ πῖθ πολὺτιμο δῶρο ποὺ μπόρεσε νὰ βρῇ ὁ καθένας. Ὁ Βασιλιάς τότε τοὺς εὐχαρίστησε θερμὰ, τοὺς εἶπε ἕνα σωρὸ καλά λόγια κι' ἔπειτα πρόσταξε τοὺς δούλους του νὰ σερβίρουν ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ ποῦ, καθὼς εἶπε, ἦταν ἐφεύρεση δική του...

Ένας—ένας, με τὴ σειρά του, σηκονόταν ὀρθός, ξανάλεγε τίς εὐχές του κι' εἰπαίρνε μιὰ κουταλιά.

—Θαυμάσιο γλυκὸ! εἶπε ὁ πρῶτος σὸ Βασιλιά, ἐνῶ με δυσκολία ἐκρούσε τὸ μορφασμὸ τῆς ἀηδίας ποὺ τοῦ προέβουσε.

—Ποτέ μου δὲν ἔφαγα ὠραιότερο! εἶπε ὁ δεύτερος κρυτῶντας κρυφὰ τὴν κοιλία του.

—Μόνον ἡ Μεγαλειότης σου μποροῦσε νὰ ἐπινοήσῃ τέτοιο γλυκὸ! εἶπε ὁ τρίτος, φτύνοντάς το με τρόπο σὸ μαντήλι του.

Νι μὴν τὰ πολυλογόμμε, ὅλοι ἐπαίνεσαν τὸ ἀπαίσιο ἐκεῖνο γλυκὸ καὶ κανένας δὲν τόλμησε ὅτε κἂν νὰ σωπάσῃ. Ὅχι, παῖζουτε! Πῶς λοιπὸν θὰ εὐχαριστοῦσε τὸ Βασιλιά καὶ πῶς θὰ πῆρνε τὸ θρόνο ὅποιος θὰ τὸν εὐχαριστοῦσε περισσότερο;

Ναί, μὰ εὐχαριστιόταν τάχατε κι' ὁ Βασιλιάς μ' αὐτὴ τὴν ταπεινὴ, τὴν ἐλσεινὴ κολακεία; Τὸ ἄρρεσε νὰ τοὺς δίνῃ ἕνα τέτοιο ἐλετικὸ πῖθ τῶκανε ἴσια-ἴσια γιὰ νὰ τοὺς δοκιμάσῃ, καὶ νὰ ἀκούῃ ἀπ' ὅλους πῶς ἦταν τὸ καιότερο γλυκὸ τοῦ κόσμου;

Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε...

Καὶ νά! Ἐνα μικρὸ ξιπόλοτο παιδί, ἕνα φτωχὸ παιδί τοῦ δρόμου, ποὺ εἶχε πᾶει κι' αὐτὸ νὰ εὐχρητῇ τὸ Βα-

σιλιά μ' ἕνα μαρουλόφυλλο γιὰ δῶρο.. Μονάχα τὸ παιδί αὐτό, μόλις ἔβγαλε μιὰ κουταλιά σὸ στόμα του, ἔκαψε ἕνα δονατὸ ποῦφ! καὶ τὴν ἔφτυσε μπροστὰ ε' ὅλο τὸν κόσμο.

—Ἐ, τί ἔπαθες, μικρέ; τοῦ κάνει ὁ Βασιλιάς, ἐνῶ ὅλοι τὸν κοίταζαν με τρόμο.

—Καλέ, τί φαρμάκι εἶν' αὐτό, Βασιλιά μου; φώναξε με θάρρος ὁ μικρός. Κρίμας ποὺ περίμενα τόσον καιρὸ τὴ γιορτὴ σου, γιὰ νὰ φάω κι' ἐγὼ μιὰ κουταλιά γλυκὸ τῆς ἀνθρωπιάς!

Σιωπὴ ἔγεινε στὴ σάλα κι' ὅλοι περίμεναν τρέμοντας τὴν τὴν τοῦ παιδιοῦ ποὺ τόλμησε νὰ μιλήσῃ ἔτσι, ὅταν ὁ Βασιλιάς τὸ ζόγωσε καὶ, χαϊδεύοντάς το με χιμὸγέλο, τοῦ εἶπε:

—Μικρέ μου, ἀπ' ὅσα δῶρα ἔλαβα, σήμερα, τὸ μαρουλόφυλλο σου μ' εὐχαρίστησε περισσότερο, γιατί μοῦ ἐφερres με καλὴ καρδιά καὶ χωρίς καμμιὰ ἐλπίδα νὰ πᾶρῃς τὸ θρόνο. Κι' ἀπ' ὅσα λόγια ἄκουσα σήμερα, τὰ δικά σου πάλι μ' εὐχαρίστησαν περισσότερο, γιατί ἦταν τὰ μόνα ποὺ εἶπαν τὴν ἀλήθεια. Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ μόνος ἄξιος νὰ με διαδεχτῇς. Κι' ἐπειδὴ εἶσαι μικρὸς ἀκόμα νὰ γίνῃς Βασιλιάς, σὲ κάνω Διάδοχό μου.

Εἰσιναν ὅλοι μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Μὰ τί μποροῦσαν πιά νὰ ποῦν καὶ νὰ κάμουν; Ὑποτάχτηκαν λοιπὸν σὸ θέλημα τοῦ Βασιλιά καὶ φώναξαν:

—Ζήτω ὁ Διάδοχος!

Ὑστερα ἔφυγαν καὶ μόνον ὁ μικρὸς νικητὴς ἔμεινε σὸ Παλάτι. Τὸν ἐντοσαν βασιλικά, τοῦ ἔμαθαν γράμματα κι' ὁ Βασιλιάς, ἂν καὶ βαριεστισμένος, βόσκισε ἀκόμα λίγα χρόνια γι' ἀγάπη του καὶ τὸν εἶχε ὅλο κοντὰ του, νὰ τοῦ μαθαίνῃ πῶς βασιλεύουν. Ἦταν ἔξυπνο παιδί κι' ἔμαθε γρήγορα. Τότε ὁ Βασιλιάς παραίτηθηκε. Κι' ὁ Διάδοχος του, τὸ φτωχὸ παιδί τοῦ δρόμου, βόσκισε καλὰ καὶ δίκαια κι' ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλο τὸ λαό.

Ἀπὸ τότε, σὸ μικρὸ εἶναι βασιλεῖο, ἕνα ἔλεγε κανένας καμμία κολακεία, εἰ ἄλλοι τοῦ θόμιζαν τὸ «γλυκὸ τοῦ Βασιλιά» κι' ὁ κὸλακας κοκκίνιζε καὶ σώπαινε. Ἐσοι σιγὰ-σιγὰ εἰ ἀνθρώποι γινόνταν πῖθ εἰσπρινεῖς, πῖθ τίμιοι, πῖθ καλοὶ. Καὶ ζοῦσαν εἰς εἰνοὶ καλὰ καὶ μετὶ καλύτερα.

A B

ΡΗΤΑ

21.

Ὅταν εἶσαι θυμωμένος
Τὸ μυαλό σου δὲ δουλεύει.
Κάνεις ὅτι σοῦ κατέβη
Κι' εἶσαι πάντα ἐπιμωμένος.

Ἀφῆσε νὰ ξεθυμώσῃς,
Τὸ μυαλό σου νὰ δουλέψῃ:
Γιὰ ὅτι κάμης μετὶ σκέψῃ,
Δύσκολα θὰ μετανοήσῃς.

CHEF

ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΟ ΜΕΘΥΣΙ

Στὸ χωριό τὸ ποὺ περνοῦσε τὸ καλοκαίρι τοῦ ὁ Γιαννάκης, ἐκείνη τὴ βραδιά ποὺ ἦθε λόγος σὸ τραπέζι γιὰ τὸ κρατὶ καὶ τὸ μεθύσι, ὁ παππὸς τοὺς εἶπε κι' αὐτὴ τὴν παλαιὰ ἱστορία:

Μιὰ φορὰ, ἕνας καλὸς νέος γύριζε σὸ σπῖτι του. Στὸ δρόμο τὸν ἀπάντησε μιὰ μάντισσα, ποὺ τὸν σταμάτησε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ποῦ πᾶς;
—Στὸ σπῖτι μου.

—Πρόσεξε! Γιατί θὰ βρίσῃς τὴ μάννα σου, θὰ χτυπήσῃς τὴν ἀδερφή σου καὶ θὰ κλέψῃς τὸν πατέρα σου!

Ὁ νέος ἔφυγε γελώντας. Τί νὰ προσέξῃ; Αὐτὸς νὰ βρίσῃ τὴν μάννα του, νὰ χτυπήσῃ τὴν ἀδερφή του, νὰ κλέψῃ τὸν πατέρα του; Ἡ μάντισσα δὲν ἤξερε τί ἔλεγε.

Ἐκεῖ ποὺ πῆγαινε, τὸν βρῆκε ἕνας ἄλλος νέος, ὅχι τόσο καλός, καὶ τὸν τράβηξε στήν ταβέρνα νὰ τὸν κεράσῃ.

Τὸ κρατὶ ἦταν γλυκὸ κι' ὁ καλὸς νέος γελάστηκε κι' ἦπιε πολὺ.

Στὸ σπῖτι τοῦ ἔφτασε μεθυμένος.

—Δὲ ντρέπεται νὰ μεθᾷς; τοῦ εἶπε ἡ μάννα του.

Ὁ μεθυμένος ἐθόμωσε καὶ τὴν ἔβρισε.

—Πῶ, πῶ! κάνει ἡ ἀδερφή του. Δὲ ντρέπεται νὰ μεθᾷς; ἔτσι τῆς μάννας μας;

Ὁ μεθυμένος χτυπᾷ τότε τὴν ἀδερφή του.

Πηγαίνει πῖθ ὕστερα ὁ πατέρας του κι' τοῦ λέγει:

—Ἐσχάσα τὸ πογγί μου σὸ μαγαζί. Τρέξε σὸ νὰ μοῦ τὸ φέρῃς, γιατί εἶμαι κορατσμένος.

Καὶ τοῦ ἔδωσε τὰ κλειδιά.

Ὁ μεθυμένος πῆγε, βρῆκε τὸ πογγί καὶ, πρὶν τὸ δῶναι τοῦ πατέρα του, τᾶνοιξε κρυφὰ καὶ πῆρε ἀπὸ μέσα τὰ μισὰ λεφτά.

«Νῆχω γιὰ νὰ πίνω κρασί», συλλογίστηκε.

Ἀμα ἐσιέθηκε ὅμως, μετανοήσας κι' ἔκλαψε πικρά. Αὐτὸς νὰ βρίσῃ, νὰ χτυπήσῃ, νὰ κλέψῃ... Καὶ θυμήθηκε τὸ λόγο τῆς μαντισσᾶς: «Πρόσεξε! Νὰ ποῦ δὲν ἐπρόσεξε καὶ μῆλκε στὴν ταβέρνα κι' ἦιτε ἀσολόγιστα ὅσο δὲν ἔπρεπε. Ἀχ, καλὸ μεθύσι! Μόνον μεθυμένος μποροῦσε νὰ κἀνῃ αὐτὲς τέτοια πράγματα...

Φλῆσε τὸ χέρι τῆς μάννας του, ἀγκάλιασε τὴν ἀδελφή του, ἔδωσε τὸ πατέρα του τὰ κλειδιά κι' ὀρκίστηκε νὰ μὴν ξαναμεθύσῃ ποτὲ, ποτὲ...

Γε. Σ.

305. Μικτόν.
 δ δ-ηκω-κ-αευ-τιν-δν ω-εδω-γγντ
 Εσθάλη από τῆ Δρασθάλ. Χλόη

1800

606. Γρίφος

τι αδ Χ αδ η Α
τι τι αδ αδ αδ
Ἐστὴν ὑπὸ τὸ Παιδί τοῦ Βουνοῦ
Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

607. Charade

Pronom mon premier,
Grand arbre mon second,
Arbre aussi mon entier.
Ἐστὴν ὁ δὲ τὸ Παντοχοῦ Παρώντος

608. Acrostiche

Les premières lettres des mots ci-dessous forment une grande capitale d'Europe:

1. Animal féroce; 2. Métal précieux;
3. Ville de France; 4. Oiseau de basse cour; 5. Fruit; 6. Métal commun;
7. Oiseau.

Ἐστὴν ὑπὸ Μιν. 1. Καρλόκι

ΛΥΣΕΙΣ

τὸν Πν. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ 25

320. Καπερναούμ (κἂ, περ, Ναούμ) — 321. Μηδὲν (μῆ, δὲν) — 322. Σῦρος-Νίσυρος. — 323. Κολός καλός

324. ΜΕΛΑ-ΝΗ 325. Ἀτιμός ΛΑ-ΧΟ-ΡΗ εἰν' ἡ ἀργία, ΝΗ-ΡΗ-ΙΣ ἐντιμός ἡ ἐργασία. (Ἡ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς κατω δεξιᾶ γωνίας κατὰ διαγώνιους) 326. Χέλι. (πρ' οὗ Χ'ῆ, ΔΙλίκα...) — 327. ΒΕΝΕΤΙΑ — ΠΡΑΚΛΗΣ (ΒοΗθρομίων, Εὐρώπη, ΝεΑπολις, Ἐκκλησία, ΤεΑσία, ἸβΗρία, ΑὐΣτορία) — 328. Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν. — 329. Οἶδεν ἀχρηστον ἐν τῇ φράσει (οὐδ' ἐν οἱ. ρ' εἰς τὸν, ἐν τι φῖ, αὐ) 330. Nil lin. — 331. Épitre, Egypte, Europe, Eglise.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλά στοιχεία ὁρ. 4 τὸ πλεονάζον τίμημα. Πέραν τὸν 10 λέξεων 40 λεπτά ἡ λέξις, μὲ παχὺ δὲ στοιχεῖα 50, καὶ μὲ κεφαλαία 60. Ὁ χωριστὸς στίχος δραχμὰς 2. Ἡ προκληρῶν εἶναι ἀπαράιτητος.

ΚΓ' — 1697

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

"ΑΠΟΛΛΩΝ,"

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1ον) Λιγνύματος. Δ' Βραβεῖον: ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ ΛΟΥΛΟΥΜΙ Β': ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙ, [ισότιμος ΦΑΣΜΑ] Γ': ΑΓΙΟΝΑΥ-ΠΑΙΤΗΣ

2ον) Γελοιογραφίαν. Εἰς ἀπην-τησεν, ὃν εὐχρηστοῦμεν. Δοιποῦς ἐλαυνόμεν. Pardon pour retard. (Ὁ Σύλλογος δὲν διελύθη, εἶχε διοικητικὰς μεταβολάς).

ΑΚΡΑΤΗΤΟ ΓΕΛΙΟ, σὲ ἔχου με ὅτ' ὄψιν μας. Βραβευθέντες, στελλομε ἡσυχίαν ταχυδρομικὰ εἰς βίρος σας (Πρ' οὗ ὡς αἱ νέαι ἀρ-χαίρεσαι. Δ)σις: Παριζίτ. p. r. Σπορ η] (ΚΓ' — 1698)

ΣΥΛΛΟΓΟΙ, "ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΕΣ,"

Προκηρυσσομεν διαγωνισμὸν κοριθῶν. Βραβεῖα ἐκτετατά. Συμμετοχὴ 50λεπτος. Προθεσμία διληγμένη. Νέαι Δ)σις: Κλεάνθη, Ἰβόκον 2, Ἀθήνας. Ἰδρῶμεν ὑποκαρτεῖον Δημοσηφίσματος. Ὑπομνησμός.

ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

(ΚΓ' — 1699)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΡΙΩΝ

Βραβεῖον Α') Κορὴς τοῦ Ἑράχ. Β') Ἀρχιδούκισσα Ὀπερα (Δ)σις σοῖν). Δοιποῦς εὐχρηστοῦ, ἰδιαίτερος ΣΜΥΡΝΗΝ Ἀκρά-τη οὐ Γέλιο, περιμένω ὁπάντησι.

Παῖδι τοῦ Βουνοῦ

(ΚΓ' — 1700)

"ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ,"

Δ' ΠΛΑΝΟΔΙΟΣ, διότι τὸ ΜΙ-ΚΡΑΣΙΑΤΑΚΙ ἀνεχώρησε διὰ Θεο)ίχην ὅπου θὰ σχηματίσῃ παράρτημα

(ΚΓ' — 1701)

Μικρὸ τὸ ταχοῦν, Μέμφις, πὺ ἔβαλες: δὲν βάσεις καὶ λίγο τοιγορῶχρητο γιὰ νὰ μακρύνῃς; Ἰδομενεύς, Καμπούρης

ΚΓ' — 1702

Δ' ἐν φαντοῖς, Λόξα Ματωμέ-Δνη, πόσον ὀξεῖα εἶναι ἡ φωνή τῆς Σουσουράδας ὅταν τραγουδᾷ τὴν Μπαγιαντέρα. — Καμπούρης

(ΚΓ' — 1703)

Εἰσερχόμεν ὡς μαρτυρόντες εἰς τὴν Σύλλογον "Περίδρομος", χαίρετὸ τὰ μέλη καὶ ἰδιαίτερος τὴν Παντοχοῦ Παρών, τὴν πρόε-δρον.

Τριανταφυλλένιο Μπονιετάνι

(ΚΓ' — 1704)

Κοιμένε Σιρατῆ Ζουμπέρ, ἔχεις νὰ φῆς πολλὰ καρβέλια γιὰ νὰ μάθῃς πὺ εἶναι τὸ: Τριανταφυλλένιο Μπονιετάνι

(ΚΓ' — 1705)

ἘΡΗΝΟΣ ΜΑΝΝΑΣ, γνησίμους ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1923 ἔρμα θὰ ὑγνώμον ὅτι Δι-πλασόπουλα πὺ θάχουν τὴν εὐ,ενικὰ καλωσύνῃ νὰ μοῦ χα-ρίσων τὴν ψῆφον τὸν.

Ἐμπρόσ! ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΙΑ, ΠΡΟΣΦΥΓΑΚΙΑ, ὑποστηρίζετε ἕνα συμπατριώτη σας μαζί μὲ ἕνα ὄρατο ψευδώνυμο. Ἐμπρόσ!

ΣΜΥΡΝΗ

(ΚΓ' — 1706)

Εμπόδια ὁλως ἀνεξάρτητα τῆς καλῆς μου θελήσεως μ' ἀναγκί-ζουν νὰ ἀποσυνθῶ ἀπὸ τὴν κί-νησιν τῆς Διαπλάσεως.

Σ' ἐκεῖνα τὰ Διαπλάσπουλα πὺ μοῦ χρίσιν τὴν φίλα τους καὶ μ' ἐκταν νὰ περάσω τόσες ὁμορφες στιγμὲς μ' ἕνα γοῦμμα τους, θάναι αἰώνια ἡ εὐ,ενωμο-σύνη μου — Ἀμυδὰ Ἀμψίς.

(ΚΓ' — 1707)

Πρῶτος Διαγωνιστὴς Φρόστερ καὶ Τὸν Δίσκον. Προκηρυσσε-ται διαγων. ἀγρόφων c p Προ-θεσμία διμηνης. Βραβεῖα τρία ποιητικὰ Γρίψαι: Φρόστερ p. r. Καλάμος.

Φρόστερ καὶ Τὸν Δίσκον

(ΚΓ' — 1708)

Ζο Β, ἀτεκαλύφτης ὑπὸ τοῦ Ζ' Ἀτρώμητος Τρομοκοστή, ἐν-τός ὁλίγου θὰ ἐρῇ καὶ ἡ σειρὰ σου. Ἀλληλογραφίᾳ ἐπὶ ἀνταλ-λάσσω c p. Γράψατε. Θεοσῶβου λον Βογιαζίδην, Ἰουλιανὸν 2, Ἀ-θήνας.

ΚΓ' — 1710

Προκηρυσσομεν διαγων. Μ. Μυ-τικῶν. Βραβεῖα 3, προθεσμία μῆνας, συμμετοχὴ 50λεπτος, Δ)σις: (ΚΓ' 1075)

ΒΟΛΓΑΣ — ΟΛΥΜΠΟΣ

ΚΓ' — 1711

ΣΥΜΜ "ΤΡΟΜΟΣ,"

Ἀ λυπὴν τεῦ ἀρχηγῶ Ζοῦβ στοιχηματίζομεν δραχμὰς 100! Ἐν ἐντός 20 ἡμερῶν ἐν τὰς κα-ταθέστε, θεωρεῖσθε ἡτημένον! Ἐμεῖς τις ἔχομε ἔτοιμος.

ΔΑΜΑΣΤΑ ΤΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ, πρόσχε! γιατί ἐμεῖς θὰ σὲ κερά-σουμε πετρέλαιον!

Σεμουτισουνάρισμα: Καλικάν-τζος=Καραβίς, Σφιγξ=Α. Γαλονάκης, Φιλέρα=Χατζῆ, Ἐ-θνομάρτυς=Κουερμπής, Βασί-λισσα σὶς Παπαροῦ ες=Βουγιου-κλάκη, Σανθὸς Βιο)ιστῆς=Μου-ρατόγλου, Ἀτράντοχη=Τζοῦρι, Σηρετυέλ=Σα)ελλοῖδου, Δια-βολοματρός=Μι)οπαλός, Ὁ-ραία Κρη)ικοπούλα=Ζιβελάκη, Φιλέρηος=Παρασκευῆς, (Ἀγ-λουθεῖ). ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ, ΖΟΥΒ

ΘΡΗΝΕ ΜΑΝΝΑΣ, ὁλόθερμα c εὐποστηρίζω στο Δημοσηφίσμα ναῖθοντας τέτοιον ψευδώνυμο.

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΜΟΖΑΡΤ

(ΚΓ' — 1713)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΣΜΟΥ Μ.Μ. Βρα)εῖον Α') Ἡλιόλαρης, Β') Παντοχοῦ Παρών, Γ') Ἀρχι-δούκισσα Ὀπερα. Δοιποῦς εὐ-χαριστῶ καὶ θὰ τοὺς στελλῶ καὶ ἕνα δικό μου.

ΝΕΟΣ ΓΡΕΦΕΥΣ

(ΚΓ' — 1714)

ΠΕΡΙΔΡΟΜΕ, γιὰ τὴν 6 Ὀ-κτωβρίου, ἐπέτειο τῆς ἰδρύ-σεως Σου,χρόνια πολλὰ καὶ προ-οδευτικά.

ΜΑΓΙΣΣΑ

ΔΙ ΠΛΑΤΟΠΟΥΛΑ-ὁλοι σὸ προ-σ)χες δημοσηφίσμα τὸ ψευδῶ-νυμο: Ἐπιτά)φης Πόλις

(ΚΓ' — 1716)

Αποτελέσματα διαγωνισμοῦ Ἀκρωτῶν. Βραβεῖον τοῖς Φ)σ)μα Μικρα Ἡθοποιός, Γεωργαντῆς. Δοιποῦς εὐχρηστοῦ. Ἰωάν Κυρι-ζῆς, Ἀλκιμένους 134, Ἀθήναι

(ΚΓ' — 1717)

Στὸν διαγωνισμὸν μου βραβεῦ-σθησαν Ἀρχιδούκισσα Ὀπερα (κωστα); Κορη; Εὐγένιος (ἀπιν-τησις). Περιμένω Δ)σις.

Δραστής Κύματος

ΣΥΛΛ. "ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ" ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ

Αρχηγός: Φιλελευθέρους Ἀθλη-τῆς Γραμματεῖς: Διαγωνισμὸν Δαμάτης Κύματος, Προπαγάν-δας: Μικροσκιπ, Ἀθλητῆς, Τα-μῆς: Φιλάλλο. Δεχομένα μέλη. Δ)σις: Α. Κοππίον, p. r. Ἀρ-γοςτόλιον

(ΚΓ' — 1719)

Πρώτη ἀνακάλυψις Ἀνεκαλύ-φθη ἡ Κόρησση Μπαρμπιρόλη (Ἀγγ. Μαν) ἔχετε ἰταλικὸν ὀ-νομα ἐν) ἰσθ) Ἑλ)ν)ς.

ΑΓΓΥΡΟΚΑΙΤΡΙΤΗΣ

(ΚΓ' — 1720)

Παντοχοῦ Παρών, δι)ε) παντοφ)ιες; Τί κάνουν οἱ Ἀραλάδες;

Παντοχοῦ Παρών

ΚΓ' — 1721

ΚΡΑΤΟ) ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙ-

Σ: Πρόεδρος: Ἰω. Χατζῆνι-κολάου Ζητοῦνται μέλη. Πληρο-φορία: Jean Hadjiniolaou, Ca-mpio Cesare, Alexandre Ἀντι-προποσιεῖς Σίφου ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

— ΣΥΡΙΑΝΟΣ.

ΚΓ' — 1721a)

Στὸ Δημοσηφίσμα

ΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Παιδιά, μὴν ξεχνάτε νὰ ψηφίσετε τὴν ΕΙΚΡΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

Εἶναι τὸς ν ἐπικα)ρον ψευδῶ-νυμον.

Πρωτοπαλινόντας σὴ Διαπλοσ) ακῇ κίνη)ι ἡ ΜΗΒΙΑ καὶ ΦΑΥΣΤΑ, χαίρετον τὰ Διαπλά-σόπουλα.

Ζητοῦν πληροφορίας διὰ τὴν Ζωὴ τῆς Νόρμ c, Τζοκόντας καὶ Κομφου)ι ἡ

ΜΗΒΙΑ καὶ ΦΑ)ΣΤΑ.

Τὴν 6ην Ὀκτωβρίου ὁ "ΠΕΡΙ-ΔΡΟΜΟΣ", ἐκλείσει χρόνον...

Τοῦ εὐχόμεθα νὰ τὰ ἐκ)ιστήσῃ! Παντοχοῦ Παρών, Τρελίσσερ σα)εῖας, Τριανταφυλλένιο Μπονιετάνι.

ΚΓ' — 1726

Ρίτα, Καλικάντζος, Ζωγραφ, Ἀρχιδούβλε, ὑποταγῆς ἡ...

Παῖδι τῆς Καταγίδος

(ΚΓ' — 1727)

Ἰ)ράπουλα, καὶ Ἀτρώμη, τὴν πάθατε ζωτικῇ καὶ γι' ἀπόδειξι: (Σημ. Διαπλοσ)ως: Βε-βαιῶ) δι) ὁ Ἀρσὲν Λουπὲν δὲν εἶναι ὁ Ραχόπουλος). Ἀ)ουα!..

Ἀ)ουα! — ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΑΚΣ ΠΟΥΛΟΥ

(ΚΓ' — 1728)

"ΤΡΑΠΟΥΛΑ", στοιχηματίζω 555 δακμῆς!! ΣΠΑΣΤΟΥ-ΝΑΚΙ, συγγνώμην ΜΥΑΣΤΟΥ-ΝΑΚΙ, εἰσαι μικρούλης, θές πολ-λά κοκά ν' ἀνακαλύψῃς τὸν: Ἀ-οῦα Φαντιδες, ἀοῦα!

ΡΟΚ) ΜΒΟΛ

ΚΓ' — 1729)

"ΤΡΑΠΟΥΛΑ", ἀφίσε τις ἐξ)πνάδες σὲ μένα δὲν περνάει.

Κρά)κ, σὺ ἀξίζεις. Θανόπου εἰ-κάνες νικ)ς; Ραβ)ι)ά)ρ, συμφ)λιωθήκατε μὲ τὸν Φανταροῦν;

ΟΛΥΜΠΟΣ

ΚΓ' — 1730

Μ)π)μ καὶ Κάτω=Κρασνοφ, Ἀτρώμη Πυγμάχε, συμφ)χ)μ) ἐναντίον τοῦ Τρομου; Δ. Π. Γουλανδῆς

ΚΓ' — 1731

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΤΑ ΣΕΥ ΤΗΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περίδου (1879-1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους: ὑπάρχουν ὁκτώ μόνον οἱ ἐξ)ς: ἑπτὰ: 5ος, 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος καὶ 20ος Ἐκαστος τόμος

p. 15, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελ-λόμενος δραχ. 16, διὰ τὸ ἔσο-τερικὸν καὶ δραχ. 20, διὰ τὸ ἔ-ξωτερικόν,

Τῆς Β' Περίδου (1894-1922) ὑπάρχουν ὁλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-μοι, 29 ἐν ὁ)φ. Ἐκαστος τόμος

δραχμὰς δρ. 47 καὶ ραμμένον δρ. 50. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκ)σ)του τόμου προσθετέα εἰς τὰ ἀνω τιμὰς: Διὰ τὸ ἔσοτερικόν δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ ἔξωτερικόν δρ. 12, — εἰς ἀρραφός εἰς ραμ-μένον.

Τῆς Γ' Περίδου (1923-1929) ὑπάρχουν ὁλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-μοι, 29 ἐν ὁ)φ. Ἐκαστος τόμος

δραχμὰς δρ. 47 καὶ ραμμένον δρ. 50. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκ)σ)του τόμου προσθετέα εἰς τὰ ἀνω τιμὰς: Διὰ τὸ ἔσοτερικόν δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ ἔξωτερικόν δρ. 12, — εἰς ἀρραφός εἰς ραμ-μένον.

Τῆς Δ' Περίδου (1930-1936) ὑπάρχουν ὁλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-μοι, 29 ἐν ὁ)φ. Ἐκαστος τόμος

δραχμὰς δρ. 47 καὶ ραμμένον δρ. 50. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκ)σ)του τόμου προσθετέα εἰς τὰ ἀνω τιμὰς: Διὰ τὸ ἔσοτερικόν δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ ἔξωτερικόν δρ. 12, — εἰς ἀρραφός εἰς ραμ-μένον.

Τῆς Ε' Περίδου (1937-1943) ὑπάρχουν ὁλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-μοι, 29 ἐν ὁ)φ. Ἐκαστος τόμος

δραχμὰς δρ. 47 καὶ ραμμένον δρ. 50. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκ)σ)του τόμου προσθετέα εἰς τὰ ἀνω τιμὰς: Διὰ τὸ ἔσοτερικόν δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ ἔξωτερικόν δρ. 12, — εἰς ἀρραφός εἰς ραμ-μένον.